

[Grove]

kommer – og som man ved kommer – sidst på måneden, ved juletid osv. Spidsbelastninger kan man næsten altid forudse. Man ved, hvornår de kommer, så det hører ind under normale forhold. Det eneste unormale forhold, man ikke kan forudse, er strejker. Det kunne tyde på, at det var dér, vi skulle tage fat.

Hvis jeg skal fremhæve to hovedårsager til, at postvæsenet ikke lever op til sin målsætning, så må det for det første være dårlig planlægning op igennem 1970erne og også dårlig planlægning ved ibrugtagning af de nye faciliteter, der bliver stillet til rådighed. For det andet må det erkendes, at uddannelsen af det personale, der skal bruge de nye faciliteter, ikke har været tilstrækkelig. Jeg vil gerne fremhæve, at kritikken her ikke går på det faste personale ved postvæsenet. Som det før er sagt, har vi mange dygtige folk inden for postvæsenet. Hele fordelingsområdet er der egentlig ikke kritik af. Landpostbudene kan berømmes. De er meget velkomne alle steder, hvor de kommer. Her vil vi ikke rette kritik. Men der har nok blandt ekstramandskabet været en vis mangel – måske på uddannelse, men der har måske også været en del kinesere, der bevidst har forårsaget uro dér. Det må så være op til ledelsen inden for postvæsenet at gøre noget ved det.

Jeg ved ganske glimrende, at man gerne vil have nogle flere tjenestemandstillinger, men her vil jeg gerne spørge ministeren, om der ikke hele tiden, både sidste år og i år, har været tjenestemandstillinger. De er bare ikke blevet besat. Det er altså ikke, fordi man ikke har haft stillingerne. Man har haft dem, man har bare ikke besat dem.

Det er måske det, ministeren forsøger at forklare årsagen til, når ministeren kommer ind på forholdet imellem lønnen i privat og i statens tjeneste. Ministeren siger i hvert fald indirekte, at det er umuligt at fastholde det bedste mandskab i posttjenesten, fordi man giver større løn ude i det private erhvervsliv. Nu er ministeren jo kendt for at have et nært forhold til bl. a. LO, og jeg husker så sent som før jul, hvor der var diskussion om, hvem der skulle have lønforhøjelse, og hvem der ikke skulle have. Da forstod jeg på ministeren, at det var på det private arbejdsmarked, man trængte til lønforhøjelse, at det så sandelig ikke var iblandt tjenestemændene, man havde brug for lønforhøjelse. Det var

der stor diskussion om. Nu kan det være, ministeren med sit tætte forhold til LO kan forklare, at også blandt tjenestemænd findes der grund til at forhøje lønningerne. Det håber jeg, for nu har ministeren selv erkendt det i denne redegørelse. Det bliver en opgave at overbevise socialdemokraterne om det, for de har ellers ikke været flinke til at ville være med til at hæve lønnen til det, der virkelig er nødvendigt.

Ministeren konstaterer også i sin redegørelse, at der er en vis sygelighed blandt personalet. Under sidste valgkamp var der en folketingskandidat, der var fremme med nogle procenttal vedrørende sygeligheden i postvæsenet. Nu beder jeg ministeren om at komme med det rigtige tal. Vedkommende måtte på det tidspunkt erkende, at hans tal ikke var rigtige, men når ministeren nu nævner det her, går jeg ud fra, at ministeren har det rigtige tal, og så beder jeg om, at vi får dem frem.

Jeg erkender, at jeg har brugt tid i dag til at gennemgå denne redegørelse meget nøje. Det er, fordi ministeren bruger mange sider i redegørelsen på kritikken, anledningen til kritikken og årsagen til den. Da jeg var kommet til de sidste sider, var jeg meget spændt på at se ministerens forslag til, hvad der nu skulle ske, for at postvæsenet kunne leve op til sin målsætning. Jeg vil ikke sige, at ministeren nævner nogle forslag direkte, men ministeren nævner måske nogle enkelte tanker. Det var noget med opstilling af brevkasser – et besparelsesforslag, forstod jeg, på 65 mill. kr. Til gengæld ville det så koste de private husstande, der skulle stille dem op, 150 mill. kr., så samfundsmæssigt kan vi nok diskutere hvor meget besparelse der er i det.

En anden tanke var, at der ikke skulle udbringes post om lørdagen, og en tredje at fremme en dialog med kunderne. Om de to første kan vi jo direkte sige, at det er endnu en serviceforringelse, der lægges op til. En dialog med kunderne – ja, jeg tror da nok, det kan gavne. Det kan være, at der blandt kunderne er dygtige folk, der kan fortælle ministeren, hvordan postvæsenet skal drives, for det må være noget i den retning, ministeren lægger op til, siden han ikke selv med disse forslag kommer med noget som helst til forbedring af postvæsenet. Men så vil jeg bede om, at den dialog kommer i gang meget hurtigt, så de gode råd, som ministeren vil